

общтъ главатарь или хетманъ, който билъ покоренъ на кралъ та. Въ югозападна Русия, освѣнъ малорусийски казаци, имало и запорожски казаци, които били много свободни, и не се покорявали никому. Главний имъ станъ се викалъ Сѣча, която се находила на единъ отъ острови ти на Днѣпръ, пд-долу отъ прагове ти (бързеи ти): отъ това се и викала Запорожка. Запорожци ти не се женили, и всички се имали по между си като братя. Тии искали да се покажатъ бранителе на християнска та вѣра отъ мусулмане ти, та непрѣстайно имали война съ околни ти мохамедански народи. Запорожци ти, подъ главатарство то на войводи ти си, налитали на турски ти и татарски ти земи тии съ леки ти си враници често излизали въ Черно море, и обирали жители ти. Когато срещнали турски корабъ, бестрашно се хвърлили възъ него, и го обирали. Послѣ потопявали корабътъ съ всички ти люде и отивали на друга страна. Нъ всякога не сполучвали, заштото нѣкога се случвало да има топове на турски ти корабе, та турци ти разбивали казашки ти враници, които потѣвали въ вода та съ казаци ти заедно. Рѣдко се случвало да се върнатъ половина та отъ казаци ти у дома си; нъ които се връщали доносили голѣма плѣчка. Запорожци ти живѣли съ кражба; кога се връщали у дома си ништо неработили, а яли, пили и се веселили съ дружина та си.

Въ Сѣча ходили най-пъргави ти малорусийски селяне. Панове ти (боляре ти) живѣли въ градове ти или въ укрѣпени ти си сгради, и имали много слуги; а села та си повече то давали на Евреи ти съ откупъ; а Евреи ти гледали да добивать повече доходъ, събличали безбожно селяне ти; селяне ти, за да се избаветь отъ робство то и отъ тегло то, записвали се въ казаци ти, сир. ставали войници, или оставали въ Запорожка та Сѣча. Полско то правителство гонило бѣженци ти, и се мъчило пакъ да ги направи робие. Казаци ти отдавна скърцали зѣбе на Полско то крал-